

Sense alternativa

El PP balear comença l'any amb incerteses de futur, malestar i gelosies internes, però sense alternativa opositora.

José Ramón Bauzá té tothom en contra, fins sectors del seu partit, però l'única enquesta coneguda assegura que no té alternativa parlamentària possible.

José Ramón Bauzá fa any i mig que ostenta el càrrec. En aquest lapse de temps ha aconseguit tenir gairebé tothom en contra. El critiquen els catalanistes, els anticatalanistes, les entitats socials de tot tipus i els sindicats per les retallades, totes les patronals –fins i tot les hoteleres, sector que tant ha beneficiat fins a fer-li una llei *ad hoc* aprovada el juliol passat– per culpa dels nous impostos... A més, creix el descontentament en el PP per la forma d'actuar del president. Per a acabar -ho d'adobar, les dificultats de tresoreria llasten l'activitat del govern.

Tot plegat podria induir a pensar que Bauzá no té cap possibilitat de continuar en el càrrec després de les pròximes eleccions. Però, no obstant, l'última enquesta publicada detecta que, si es convoqués els ciutadans ara a les urnes, seria impossible forjar una majoria alternativa als conservadors.

Malestar intern. Bauzá és una persona de caràcter molt fred, que no es refia de ningú més que d'un molt reduït –cinc persones– cercle de la seva màxima confiança personal i política, que per tant no fa cas de ningú més i que menysprea –i, de fet, ha desmuntat– tots els equilibris de poder tradicionals en el PP.

Aquesta manera de ser i actuar li va reportar mostres de malestar intern des d'abans de les eleccions, que no han fet més que augmentar des de d'aleshores. Però cap dels *barons* –pesos pesants del PP– i dirigents territorials –que eren, uns i altres, el vertader poder tradicional orgànic del PP– han pogut fer-lo canviar. Tot el contrari: han estat ells els qui han perdut la influència que tenien. De fet, aprofitant els casos de corrupció, Bauzá ha fet net. Dels dirigents dels temps de Jaume Matas només en queda un amb un mínim de poder intern: José María Rodríguez, cap del PP a Palma. El darrer *baró* que s'ha carregat ha estat el regionalista Pere Rotger, que hagué de dimitir de president del Parlament –tot i que no de diputat– per estar imputat en el *cas Over*, l'últim de suposada corrupció que afecta el PP dels temps de Matas. A banda, tot aquell altre antic pes pesant que se li ha volgut enfrontar, o senzillament no li ha fet expressament costat, ha estat defenestrat. Com per exemple

li va passar durant el 2012 a Antoni Pastor, batlle de Manacor i diputat.

En resum. Tota aquella vella guàrdia –d'antics consellers, dirigents orgànics, batlles, etc.– ha estat laminada, amb l'excepció esmentada. Mai no s'ha via produït en el si del PP una purga d'aquestes característiques. Bauzà comanda tot sol. Una forma d'actuar que ha aixecat un sord malestar. En privat, càrrecs conservadors en diuen penjaments, de Bauzà. Però en públic ningú no s'atreveix a piular.

L'únic que té un discurs expressament diferent –encara que no clarament enfrontat– és el batlle de Palma, Mateu Isern. Isern és de *bona família*, ric, advocat i quan Bauzà li oferí la possibilitat de ser candidat a batlle de Palma era un absolut desconegut. Militava a la base del PP, sense haver tingut mai cap responsabilitat. Acceptà i l'onada de vot conservador li donà la majoria absoluta. Des de bon començament es mostrà diferent de Bauzà en la forma d'actuar. Així com el president és gèlid, ell és càlid amb els ciutadans; així com Bauzà gairebé no surt del despatx, ell roda per Palma sense parar... El resultat és que per a molts dels crítics amb el president, Isern podria ser un magnífic relleu de Bauzà.

Aquesta possibilitat aixeca gelosies enormes en el Consolat de Mar, seu del Govern. Isern no s'ha postulat per a substituir Bauzà, però va bastar que aspirés a presidir el PP de Palma perquè el president li fés la seva ja típica jugada bruta per evitar que tingués aquest trampolí orgànic. Li va prometre que evitaria que José María Rodríguez es presentés a la reelecció de president de l'agrupació del PP de la capital, però a l'hora de la veritat va fer tot el contrari. Quan el batlle veié que Bauzà l'havia enganyat, i que no tenia possibilitats de guanyar, decidí no optar al càrrec orgànic per no rebre una humiliació. El passat novembre, Rodríguez era reelegit, sense oposició.

El cop, per a Isern, ha estat molt dur. En ocasió del discurs a la festa de l'Estendard –31 de desembre– va assumir un paper que, si més no, és estrany en un polític en actiu. Va fer una ferotge crítica a la classe política –“pareixem extraterrestres per als ciutadans”– que mostrava el seu desencís i per ventura també la voluntat de partir cap a ca seva

El batlle de Palma, Mateu Isern, provoca gelosia a la seu del Govern, i alguns crítics el voldrien veure en el lloc de Bauzà, però podria abandonar la política en finalitzar el seu mandat.

una vegada exhaurit el mandat. Faci el que faci, és clar que Bauzà l'ha volgut capolar. I, pel que es veu, de moment, ho ha aconseguit. La darrera de les seves víctimes.

El malestar contra les formes del president creix però ningú no s'atreveix a dir res en públic, i molt manco a fer res. Mentre gaudeixi del suport de Madrid i no perdi unes eleccions, la proverbial disciplina de la militància conservadora fa molt difícil, per no dir impossible, que es produeixin rebel·lions.

El futur. Per una altra banda, la crisi econòmica ha portat a la pràctica ruïna la tresoreria del Govern. D'aquí els nous impostos que s'ha inventat. Perquè està embocant cap a l'equador de la legislatura i no té cap projecte per mostrar als

El PP ara tem que la crisi no se l'emporti, d'ací a dos anys, a l'oposició

ciutadans. No hi ha doblers per a res. Fins i tot la que havia de ser l'única infraestructura feta pel Govern i l'ajuntament de Palma, el Palau de Congressos, està aturada per manca de pressupost. Així les coses, el grup dirigent de l'executiu i del partit comença a témer que no tindrà res a oferir als electors a finals del mandat.

Les previsions del Govern el 2011 eren que el 2013 les coses estarien molt millor del que estan. De fet, el president anuncià en diverses ocasions grans projectes privats, de magnituds enormes, que a hores d'ara haurien d'estar en marxa. Però res no se'n sap. El seu discurs de reduir dèficit i estimular la inversió privada per recuperar l'economia fa aigua. Els nervis per les potencials conseqüències polítiques i electorals comencen a ser perceptibles. Si el fracàs del PSOE en la lluita contra la crisi s'emportà el partit socialista a l'oposició, ara el PP tem que li passi igual d'aquí a dos anys. Perquè queda molt poc temps per a redreçar la situació. Malgrat que el comportament de l'atur permet parlar dels famosos *brots verds* –les Illes són l'única comunitat autònoma on baixa lleugerament entre 2011 i 2012–, el nombre absolut de parats –per sobre dels 95.000– és tan alt que fa increïble qualsevol discurs optimista.

Així les coses, el malestar intern es podria veure multiplicat per aquesta situació general i tot plegat abocar el PP illenc a una derrota segura a les urnes el 2015. Però les expectatives conservadores no són tan nefastes com podria pensar-se. Queden reflectides per l'única enquesta d'intenció de vot que s'ha fet recentment a les Illes, publicada pel diari *Última Hora* el passat dia 30 de desembre. El PP perdria molt de vot –i fins a set diputats, de 35 a 28– i per tant també la majoria absoluta –30 escons–, però com que el PSOE no pujaria –i fins podria baixar–, l'ascens del PSM no bastaria per a fer una majoria progressista i, a més, l'entrada de partits ara extraparlamentaris tan diferents i fins i tot ideològicament enfrontats com el regionalista de dreta PI (Proposta per les Illes), el neocomunista EU-IU i l'anticatalanista UPyD formarien un Parlament en el qual crear una alternativa aritmètica al PP seria impossible.

Miquel Payeras